rie! Căcĭ i-s'ar fi părut că nu respectă pe Dumneḑeŭ intrând în casa luĭ cu faţa descoperită!

Cocóna Sofia era fórte evlaviósă, nu era sărbătóre mare saŭ mică, nu era priveghere, denie saŭ alt ce-va fără ca ea să nu se ducă la biserică.

Imbrăcată elegant, ca o femee de vârsta eĭ şi cum cerea buna cuviinţă, ea intră dumineacă în biserică, ducênd cu dênsa pe cel maĭ mărişor dintre copiĭ eĭ un băeţel neastâmpărat, care o întreba despre tot ce vedea.

In dată ce intră înnăuntru, şi dupĕ ce ’şĭ aruncă ochiĭ la drépta şi la stâng, spre a ’şi alege un loc maĭ bun, o tuse incéta o insciinţă despre presenţa uneĭ prietene, şi într’adevăr, întorcêndu se puţin în dărăt, zări pe cocóna Elisa, care sta lângă strana din stânga.

Sofia se duse la ea zâmbind, persónele de prin prejur ’ĭ făcură loc, şi ea mulţumindu-le cu capul, se aşeḑă lângă prietena eĭ, ţinênd pe Nicuşor lângă dênsa.

Numaĭ de cât eşi şi preotul cu sfintele daruri. Sofia ḑise luĭ Nicuşor să ’şi facă cruce, şi să îngenuche lêngă dênsa.

Apoĭ îngenuche şi ea, îşĭ făcu cruce, apoĭ întrebă pe Elisa:

— Eraĭ de mult aicĭ?

— De vr’o ḑece minute.

— Eŭ am întârziat din causa luĭ Nicuşor: băieţiĭ aştia nu sunt gata la vreme. Aĭ biletele de concert.

—Da.

—Incepe la opt?

—Ba şi la opt şi jumătate.

—O să fie lux?

Nu prea cred.

—Orĭ cum în rochie de serată?

—Da, da.

—Pe Nicuşor cum să ’l îmbrac?

—Elisa se uită la băiat, şi ḑise:

—Şi aşa cum e acuma.

—Ah! nu, nu, o să îĭ pun cel puţin un guleraş de *guipure* şi mânicuţe. Ia, veḑi, ca băieţelul acela.

Şi pe când cocónele se uitaŭ la băieţel, Nicuşor, plictisit să stea în genuchĭ trase de mânică pe mumă-sa, chemând’o. Ia se întórse şi îĭ ḑise cu un aer serios:

— St! In biserică nu se vorbesce.

Şi reluă cu Elisa:

— Şi mama micuţuluĭ aceluia e fórte elegantă.

— Garnitura e după cea din urmă modă.

— Trebuie să coste mult.

— Nu tocmaĭ, ba am rĕmas mirată alaltă-ierĭ când am întrebat la un magasin.

Nicuşor se sculă şi chemă încet pe mumă sa.

St, îĭ ḑise ea întorcêndu-se brusc; în biserică se rógă, nu se vorbesce.

Elisa întrebă apoĭ încet pe Sofia:

Cât ţi-a cerut pe cot?

Preotul tocmaĭ ḑicea: *Şi pe noĭ pe toţĭ*, etc..

Cocónele ’şĭ făcură cruce, şi Sofia urmă

— Şépte francĭ.

— Zĕŭ nu e scumpă!

— Şi apoĭ sciĭ, am vĕḑut şi la Adela.

— Nu glumi! Şi cu ce banĭ a cumpărat’o?

— Se ḑice că câscigă mult cu lecţiile de piano, şi apoĭ se maĭ ḑice....

Elisa o întrerupse.

— Am pricepŭt, aşa e, fiĭ sigură. Când se vorbesce de rĕŭ, se ghicesce tot-d’auna.

— Şi nu mĕ mir de asta, mĕ mir nu maĭ cum de póte place bărbaţilor cu chipul pe care’l are.

— Aicĭ aĭ dreptate, dar de! bărbaţilor aşa lucru le place.

— Şi e bogat, sciĭ.

— I se şoptesce şi numele?

Elisa, clipi din ochĭ, în semn că da, şi Sofia curiósă, se apropie maĭ mult de dênsa ca să afle numele.

Preotul intră în altar, şi uniĭ începuseră să ésă din biserică, Nicuşor, plictisit la culme, bătea din picióre, şi trase de mânică pe mumă sa:

— Mergem?

— Aĭ de gând să sfârşescĭ o dată? răspunse cocóna Sofia uitându-se rĕŭ la baĕt. Aşa se stă în biserica? Facĭ pe toţĭ să se întórcă cu sgomotul pe care ’l facĭ aicĭ.

Elisa spusese la urechea Sofieĭ numele şi amândouă zîmbind, se închinară încă o dată pe dinaintea icónelor, şi eşiră.

Nicuşor care fusese silit şi dênsul să se închine, se gândea la tot ce i-se în tâmplase, şi conchidea că în biserică nu trebue ca cine-va să tacă, dar trebue nu maĭ să vorbéscă şoptind.

Sîrmă.

Ilustraţia nóstră

Majorul general sir Peter Stark Lumsden are 50 anĭ, şi e unu din notabilităţile militare englese de astă-ḑi. A trăit mulţi anĭ în India, unde s’a distins în campania centrală indiană.

La 1857 — 58, sub ordinele generaluluĭ Napier, era membru special al uneĭ comisiunĭ militare în Afganistan.

La 1860 luă parte la rĕsboiŭ din China.

Acum fusese numit în comisiunea englesă pentru delimitarea graniţeĭ afgano-ruse.

Dar aşceptând în ḑadar pe drumul de la Teheran la Meshed pe comisiunea rusă, plecă la Bala Murghab.

Acolo el supraveghiă pe Ruşi până la atacul generaluluĭ Komaroff, la care a sistă cu ofiţeriĭ sĕĭ.

Ruşiĭ aŭ căutat se arunce tótă vina conflictuluĭ asupra luĭ Lumsden numindu-l *agent provocator* pe lângă Afganĭ.

Raportul trimis de el guvernuluĭ din Londra tinde a arĕta că Ruşiĭ aŭ fost provocatoriĭ conflictuluĭ.

Faptele ḑileĭ

Crima din piaţa mare. — Un óre care Petrache Ionescu, ne spune că ierĭ în piaţa mare s’a întâmplat următorul scandal:

Un precupeţ bét topit, certându-se cu soţia sa, a batut’o aşa în cât a rĕmas întinsă pe pământ.

Sĕrmana femeie care a fost smulsă din ghiarele acestuĭ om, a fost dusă acasă unde ’i fură date tóte îngrijirile trebuincióse.

Despre precupeţ ni se spune că a fost dus la poliţie, unde sperăm că va primi premiŭ meritat.

De tóte şi de pretutindeni

O moştenire colosală. — In ceĭ din urmă ḑece anĭ aŭ apărut în ḑiarele din maĭ tóte oraşele Statelor Unite, şi ale Canadeĭ anunţurĭ în care se cerĕŭ informaţiĭ asupra moştenitorilor avereĭ lăsate de Lawrence Townley în Englitera.

Acéstă avere, care e de 500,000,000 dolarĭ a fost grămădită prin adunarea intereselor compuse de un secol întreg, a supra capitaluluĭ primitiv şi în timpul acestă ceĭ ce se presentaŭ ca moştenitorĭ n’avĕŭ destule probe spre a’şĭ dovedi drepturile. Lipsia un certificat de căsătorie al Sidney T. Brown, din Towanda, Statul New York şi acum a fost găsit. Dómna Sidney e şi ea moştenitóre, şi va primi 40.000.000 dolarĭ. Restul se va împărţi între ceĭ l’alţĭ moştenitorĭ.

Un măcelar care omóră pe un altul.— Joia trecută la Montlucon, în departamentul frances Allier, doĭ măcelarĭ, Gilbert Saulnier şi Ludovic Lespiat începură să se certe, in urmă Ludovic Lespiat trase o palmă luĭ Saulnier, care ’şĭ trase repede cuţitul de la brĕŭ, şi ’l băgă în stomahul luĭ Lespiat.

Rănitul, ţinêndu-şĭ intestinele care ’ĭ eşéŭ din rană, se duse la un otel vecin, unde peste căte-va minute muriĭ.

Ucigaşul a fost arestat.

Emirul decorat.— *Gazeta Londreĭ*, ḑiar oficial, a anunţat alaltăerĭ numirea emiruluĭ Afganistanuluĭ ca mare comandor al ordinuluĭ *Steaua Indiilor*.

Ultime Sciri

* Aflăm că M. S. Regina Suedieĭ şi Norvegieĭ va sosi în capitală mâine, sâmbătă.

* D. general Cantili, comandantul divisiuneĭ din Focşanĭ, a sosit în Bucurescĭ.

* D. Iacobsohn, consul al Rusieĭ la Salonic, se află de două ḑile în Bucurescĭ.

* Consiliul comunal s’a intrunit erĭ şi a ţinut şedinţă. Afară de alte cestiuni mĕrunte pe care le a resolvat, el a discutat şi aprobat contractul încheiat cu cariera Quenast (Belgia) pentru piétră cubică în suma de 300,000 leĭ; a aprobat a se face un pod peste Dâmboviţa aşeḑat în linie drĕptă în prelungirea stradeĭ Măgurénu, aşa în cât gara centrăla să fie legată cu délul Spireĭ. Aci se va strămuta podul de fer rĕmas pe uscat, cu ocasiunea rectificăriĭ Dâmboviţeĭ, S’a numit o comisiune spre a otărî stradele ce trebue să se paveze anul acesta.

* Ministerul domenielor a luat mĕsurĭ pentru îmbunătăţirea şi înfrumuseţarea şoseleĭ Kiselef. Pe lângă alte îmbunătăţirĭ se va face şi un aleiŭ pentru călareţĭ, între şosea şi aleiul pietonilor. Ierĭ aŭ şi început lucrările pentru facerea acestuĭ aleiŭ, care va fi prelungit până la Bănésa.

* Ierĭ la orele 3 p. m. a avut loc la ministerul domenielor licitaţiunea publică pentru darea în întreprindere a clădirilor anexe ce urméză a se esecuta în acest an la palatul regal din capitală.

Lucrările s’aŭ adjudecat asupra d-luĭ Dobre Nicolaŭ.

* Aflăm că teritorul filoxerat din judeţul Prahova are o întindere în lungime de 40 kilometre şi începe din Paulescĭ până în Ceptura, coprinḑênd o mare partte din dealurile şi viele cele maĭ alese. In judeţul Buzĕŭ nu s’a constatat până aḑĭ nicĭ o simptomă a acestuĭ flagel.

* Aflăm că membriĭ, aĭ consiliuluĭ superior de pe lângă ministerul domenielor vor fi numiţĭ dd. I. Agaricĭ, P. S. Aurelian, G. C. Cantacuzino, E. Carada, P. P. Carp, Pr. Cazoni, C. Chiru, M. Corbescu, G. I. Duca, N. Gridov, V. Jorj, I. Calenderu, V. Lascar, generalD. Lecca N. Mandrea, I. Marghiloman, D. Marinescu Bragadir, Gr. Monteor, C. Pariano, C. Pilidi, Em. M. Porumbaru, D. Protopopescu, D. Tacu, D. Theodorescu şi G. Urzică.

* Pe ḑiua de 24 curent saŭ făcut maĭ multe înaintărĭ în armată;— mâine permiţêndu-ne spaciul vom publica.

ULTIMA ORA

Londra 26 Aprilie.

Daily News ḑice că Rusia a dat Englitereĭ asicurarea formală că ea n’are de loc intenţiunea să ocupe Heratul fie acum fie în viitor.

Berlin 26 Aprilie.

Poliţia a arestat un lucrător care aruncase o piatră pe ferésta palatuluĭ imperial. Impĕratul nu era atuncĭ la palat.

Roma, 26 Aprilie.

Camera deputaţilor.—D. Mancini, rĕspunḑênd interpelărilor ce i s’aŭ adresa-asupra politiceĭ coloniale, menţine declaraţiunile sale precedente. El ḑice programa privitóre la espediţiunea mariĭ Roşiĭ este modestă şi de natură a nu provoca nicĭ un inconvenient politic, nicĭ încurcătură financiară; că guvernul italian evită într’un mod sistematic orĭ-ce aventura periculósă, că acésta ar fi o greşală din punctul de vedere militar de a merge la Heren care aparţine Abisinieĭ. Sfĕrşind, ministru cere Camereĭ sĕ se pronunţe asupra politiceĭ sale.

D. Camporeale propune ca cabinetul să comunice Camereĭ corespondinţa diplomatică schimbată cu ocasiunea espediţiuniĭ italiane din marea Roşie.

D-niĭ Carioli şi Derenzi propun din partea lor moţiunĭ de neîncredere.

După cererea d-luĭ Mancini, Camera otărăsce să amâne pe mâne discuţiunea acestor din urmă propunerĭ.

Girant responsabil, *George Minculescu.*

Foiţa „Universuluĭ“

4

CĂLUGĂRIŢELE CELEBRE

Maica Isolina de Santo Stefano

IV

(Urmare)

Chilia saŭ maĭ bine apartamentul stariţuluĭ era aşeḑat firesce în locul cel maĭ frumos al palatuluĭ. Salonul luĭ înconjurat de o terasă plăcută, de pe care se cobora în grădină, avea patru ferestre marĭ pe unde lumina intra în abondenţă.

Odaea aceea era mobilată cu gustul modern cel maĭ ales şi cu tóte rafinările pe care luxul şi moliciunea le póte suggera. Covóre turcescĭ, porţelanurĭ de China, oglinḑi de Boemia, parfumurĭ orientale, tóte se găsiaŭ cu îmbelşugare.

Acest salon era precedat de o sală vastă, care ducea într’alte odăĭ tot ale stariţuluĭ, şi era locul sĕŭ favorit. Aicĭ ’l găsim trântit pe un fotoliŭ de catifea aspirând cu voluptate fumul mirositor al uneĭ ţigări brasiliene.

Este un bărbat frumos de patruḑecĭ de anĭ, căruia însă nu i s’ar da nicĭ treĭ-ḑecĭ aşa ’ĭ de mare vivacitatea privirea, şi avêntul tinerese al tuturor mişcăriĭ şi cuvintelor sale; înalt, bine făcut, cu o înfăţişare plină de maestate şi de vigóre.

Moştenitor al unuĭ nume ilustru şi al multor bogăţiĭ intrase în mănăstire fórte tênĕr, după ce numaĭ atinsese viaţa miréna; multe istoriĭ se povestĕŭ despre tinereţea luĭ, spre a explica acéstă vocaţiune ciudată, dar nimenĭ nu scia ce să crédă.

Un sgomot ciudat atrase atenţia stariţuluĭ. Işĭ aţinti privirea spre un colţ al odăeĭ: vĕḑu deschiḑêndu-se o uşă secretă şi arătându-se figura albă a maiceĭ Isolina.

— La ora asésta! ce imprudenţă! exclamă el şi dete fuga să tragă zăvorul uşiĭ de la salon.

— N’aşiŭ fi venit fără un motiv grav, ḑise ea cu o demnitate rece.

Expansiunea amorósă nu maĭ avea loc în convorbirile lor. Pasiunea impetuósă, care ’ĭ legase o dată, se stinsese.

El nu cunoscea de cât plăcerea, şi considera femeile ca nisce florĭ, pe care cineva le a uncă după ce le-a cules şi le a mirosit. Ea suferise o desamăgire îngroḑitóre găsind o fiinţă egoistă şi simţuală în bărbatul care i se înfăţişase sub aparenţele unuĭ idol sublim.

In loc beţiiloŕ fugare el nu maĭ simţia acum de cât nepăsarea simţurilor mulţumite; ea nu simţia de cât numaĭ scărbă, dispreţ şi grózā.

Şi cu tóte astea se maĭ vedĕŭ, nodul vineĭ comune ’ĭ ţinea legaţĭ fără voia luĭ, ca şi lanţul care face pe doĭ osânḑiţĭ să mérgă unul lângă altul.

— Părintele Andreĭ scie tot! ḑise scurt maica Isolina.

— O ştiam, rĕspunse părintele Pauli stariţul benedictinilor.

— Şi nu veḑĭ nicĭ o primejdie într’a césta?

— Nu.

— Pentru tine póte. Dar pentru mine?

— Nicĭ pentru tine. Supune-te orbeşte acestuĭ om; el nu ’ţi cere alt-ceva; şi nu va face rĕŭ nimănuĭ.

— Să mĕ supun, să mĕ supun? Dar tocmaĭ asta nu vréŭ eŭ.

— Eĭ, ce? nu cum va aĭ îndrăzni ceea ce n’ar îndrăsni regele Neapoluluĭ? să te revoltĭ contra jesuiţilor!

— Ceea ce mi se impune e groḑav. Ierĭ era verba de spionărĭ miseleştĭ, aḑĭ d’a primi pe un sbir omucid şi de a ’ĭ da un asil sigur spre a nu putea fi pedepsit. mâine póte va trebui ca şi eŭ... oh, nu! nu mĕ voiŭ maĭ supune la aceste poruncĭ nedrepte.

— Bagă de sémă, Isolino; eĭ sunt a tot puternicĭ.

— Să facă cu mine ce le va plăcea.

— Eştĭ tênĕră; maĭ aĭ mulţĭ anĭ de viaţă; ţi-ar plăcea să ’ĭ petrecĭ într’un mormênt subteran!

Isolina se înfioră.

— Mĭ-ar putea face asta?

— Da, aŭ putere... şi acum încă ce-va. Ascultă Isolino. (Şi aci părintele ’şĭ scoborî glasul cât putu). Puterea acesto a e imensă, e nemărginită, dar nu va ţine mult încă. O schimbare mare e apropiată. Ceea ce se petrece în Italia de sus va avea o contra lovitură aicĭ.,. şi în curênd Acésta este sigur, este fatal. Eŭ aparţin comitetuluĭ Sfintei Rosaliĭ, consiliul su prem al sfinteĭ credinţĭ, şi cunosc puterea acestuĭ comitet; dar eŭ sunt şi în legăturĭ intime cu Societatea Naţională, şi cunosc puterea revoluţiuniĭ. In ḑiua când aceste puterĭ se vor ciocni, va birui revoţiunea. Jesuitismul e puternic încă, e înspăimântăror încă, dar e aprópe de mórte; în curênd el va fi redus la neputinţă.

— Şi de o cam dată?...

— Resemnéḑă-te supune-te. O ciocnire cu eĭ te ar doborî. Şi eŭ, cu tótă puterea pe care mĭ-o dă posiţiunea mea, pe care mi-o daŭ înţelegerile ascunse pe care le menţin prin tóte straturile sociale, de la palat la fabrică, la colibă, la peştera tâlharuluĭ, eĭ bine, nu trebue să ’mĭ plec eŭ fruntea, să mĕ arăt supus?... oh! dar va veni ḑiua rĕsbunăreĭ, oh! va veni şi atuncĭ eĭ vor trebui să ’şĭ plece fruntea înnaintea mea.

Părintele Paul era amestecat într’adevĕr în tóte intrigele, în tóte conspiraţiunile, nu pentru iubire de patrie, dar din pricina uneĭ ambiţiunĭ neměsurate, şi suspina după ḑiua revoluţieĭ sperând că va câştiga cu dênsa glorie şi putere.

Maica Isolina înţelese că n’avea să se ascepte la un sfat maĭ bun de la acest om rece şi prefacut, şi plecă necăjită.

(Va urma). *Italo Fiorentini.*